

[Alfred Hansen]

vil Danmark yderligere tage inden formandskabets ophør?»

(Spm. nr. 808).

Skriftlig begrundelse.

Da Danmark tilsluttede sig EF, var en af forudsætningerne, at alle medlemslande skulle kunne konkurrere på lige fod og uden mulighed for nationale støtteordninger. Siden har det vist sig, at de enkelte medlemslande ikke respekterer denne handelsaftale. Navnlig inden for skibsværftsindustrien påfører f.eks. Italien, Frankrig og Storbritannien gennem deres nationale støtteordninger de danske værfter urimelig konkurrence.

Da Danmark overtog formandskabet, udtalte udenrigsministeren, at han under formandsperioden ville arbejde for en afvikling af nationale støtteordninger.

Udenrigsministeren (Heinesen, fg.):

Fra dansk side har vi til stadighed i EF understreget vor modstand imod nationale støtteordninger, som indebærer risiko for konkurrenceforvridning på det fælles marked, og det påhviler EF-Kommissionen at sikre, at medlemsstaterne ikke gennemfører støtteordninger, som strider imod Romtraktatens bestemmelser.

Med henblik på en Rådsdrøftelse af problemerne omkring de eksisterende støtteordninger, deres overensstemmelse eller mangel på overensstemmelse med EF-traktaten og endelig kontrollen med dem har den danske regering ved formandskabets begyndelse anmodet Kommissionen om at udarbejde en redegørelse for de retningslinjer, som den agter at følge ved behandlingen af medlemsstaternes indførelse af støtteordninger, og det gælder ikke mindst støtteordninger på nye områder. Det danske formandskab har aftalt den planlagte drøftelse til mødet den 6. juni i rådet af udenrigsministre på baggrund af Kommissionens for nylig afgivne redegørelse.

Desuden skal jeg gøre opmærksom på, at EF specielt for visse kriseramte industrier har udbygget eller er ved at udbygge de retningslinjer, som koordinerer medlemsstaternes støtteordninger. Udenrigsministeren har aftalt med sin tyske kollega, at han under Forbundsrepublikkens formandskabsperiode efter 1. juli vil videreføre det danske initiativ.

Alfred Hansen (DR):

Før Danmarks medlemskab af EF og afstemningen herhjemme den 2. oktober 1972 blev det publiceret for alt folket, at nu skulle vi ind i et såkaldt handelssamkvem med 8 andre vesteuropæiske lande, at vi dér skulle kunne konkurrere på lige fod, og at nationale støtteordninger ifølge Romtraktaten var forbudt. Siden har det vist sig, at de enkelte medlemslande mere eller mindre – og alle imod den forudsætning, hvorefter Danmark gik ind i fællesmarkedet – har overtrådt denne aftale. Man kan her nævne næsten alle sektorer, men specielt skibsværftsindustrien, hvor vi jo ved, at både Italien, Frankrig og Storbritannien og i og for sig også Vesttyskland giver store tilskud til deres skibsbygningsindustri.

Dette har bl. a. bevirket, at inden for de sidste to år har dansk skibsbygningsindustri været inde i en stor og stadig stærkere krise. For to år siden var der beskæftiget 16.000 arbejdere ved de danske skibsværfter, og i dag er der kun beskæftiget 11.000 med yderligere reduktion af arbejderstaben i sigte inden for den nærmeste tid.

Vi har i dag drøftet tilskud til Stålvalseværket. Man har i øjeblikket store forhandlinger på Lindøværftet. Tillidsmændene har lige oplyst til Radioavisen her kl. 12, at arbejderne forhandler videre om en fastlønsoverordning, som i realiteten sætter lønforhandlingerne ud af kraft. Det sker under henvisning til, at skibsbygningsindustrien skal kende lønudgifterne et år frem i tiden. Derfor har det været særdeles relevant også at kommentere, som vi har gjort fra retsforbundets side i forbindelse med de indefrosne dyrtidsportioner, som jo medfører en usikkerhed for arbejdsgiverne med hensyn til deres lønudgifter.

Nu står vi altså i den situation, at den danske skibsværftsindustri ikke kan konkurrere på lige fod med andre skibsbygningsindustrier i fællesmarkedet. Dette betyder, at arbejderne nu må gå ned i løn, og at de for en lang tid fremover må sætte lønforhandlinger ud af kraft og gå med til en fastlønsoverordning.

Jeg siger tak for svaret. Jeg havde naturligvis håbet, at det var afgivet af udenrigsministeren, som spørgsmålet var stillet til, men jeg siger da tak til den fg. udenrigsminister